

ADVIESBRIEVEN VAN UW DIERENARTS

ADVIESBRIEF 8 EPILEPSIE BIJ DE HOND

Wie voor het eerst bij zijn hond een epilepsieaanval meemaakt, vindt dit vaak een heel schokkende ervaring. Uw hond zelf heeft gelukkig geen pijn tijdens de aanval en is zich van weinig bewust. Natuurlijk hebt u veel vragen over de aandoening van uw dier. Daarom proberen we u met deze brief meer informatie te geven.

Wat is het?

Vallende ziekte of epilepsie is een aandoening van de hersenen. Ze heeft tot gevolg dat de patiënt af en toe tijdelijk de controle verliest over een deel van de lichaamsfuncties.

De oorzaak van deze storing kan erg verschillend zijn. Er kan sprake zijn van een afwijking in de hersenen (primaire epilepsie), of van een ziekte elders in het lichaam (secundaire epilepsie).

Primaire epilepsie

Dit komt vaak voor bij honden. Bepaalde rassen zijn er gevoeliger voor, zoals labradors, golden retrievers, Duitse staande honden, border collies en poedels.

We vermoeden dat primaire epilepsie erfelijk is.

De eerste aanvallen treden meestal op tussen de leeftijd van 6 maanden en 5 jaar.

Het kan bij één aanval blijven. Maar vaak volgen er meerdere, soms pas maanden later. Sommige honden hebben echt vaak aanvallen, soms wekelijks of dagelijks.

Tussen de aanvallen door gedragen de honden zich normaal.

Secundaire epilepsie

Dit begint vaak op een andere leeftijd dan de primaire epilepsie, ofwel omdat de aandoening aangeboren is, ofwel omdat ze pas op latere leeftijd optreedt.

Vaak bestaat er een verband tussen het krijgen van een aanval en de voeding of het leveren van een inspanning. Soms gedragen de honden zich abnormaal. De oorzaak van secundaire epilepsie kan bijvoorbeeld een te lage suikerspiegel zijn (vaak bij pups), een hersentumor of een stofwisselingsziekte.

Hoe ziet een epilepsieaanval eruit?

In de periode voor de aanval is de hond vaak onrustig, erg aanhalig of kijkt vreemd uit de ogen.

Tijdens de eigenlijke aanval valt het dier om en vervolgens gaan er krampen van de poten en het lichaam optreden. Daarna ontspant het lichaam zich weer. De totale duur van een aanval bedraagt een paar minuten. Soms kan de hond urine of ontlasting verliezen. Het dier is ook even blind en doof en meestal gaat de hond ook speekselen. Een tongbeet, zoals bij de mens, komt bij honden niet voor.

Na de aanval zijn de honden even de kluts kwijt. Ze hebben korte tijd last van geheugenverlies en sommige honden hebben na een aanval honger en dorst.

Bij honden met milde epilepsie ziet u soms weinig: ze trekken enkel een pootje op, of ze krijgen een kramp in een pootje, of ze gedragen zich heel even raar.

Wat moet u doen tijdens een aanval?

Doe zo weinig mogelijk! Blijf rustig, neem de voorwerpen die in de buurt van de hond staan en waar hij zich aan kan verwonden weg. Hou de hond nooit vast, dit helpt hem niet : een hond is zich op dat ogenblik niet bewust van wat er gebeurt, en door een onbewuste beweging van de tanden kan hij u zelfs verwonden.

Diagnose

Voor dierenartsen is de diagnose niet altijd eenvoudig te stellen. De toevallen zijn vaak zo kort dat de aanval meestal al voorbij is eer de hond bij de dierenarts is. Wat u ziet, is belangrijk om aan de dierenarts te vertellen. Probeer het eventueel eens te filmen. Vaak treden de aanvallen op in rust.

Meestal neemt de dierenarts bloed af van uw hond om te kijken of het gaat om primaire of secundaire epilepsie. Helaas zijn afwijkingen in de hersenen niet op te

sporen in een bloedonderzoek, met andere woorden: bij primaire epilepsie zal het bloedbeeld normaal zijn.

Behandeling

Als uw hond niet vaker dan eens om de zes weken een milde aanval krijgt, dan zal de dierenarts in de regel geen medicatie voorschrijven.

Een behandeling heeft zelden als resultaat dat de aanvallen helemaal verdwijnen, maar ze treden dan minder vaak op, zijn milder en duren minder lang.

Een hond die vaak aanvallen krijgt, moet behandeld worden. Anders kan de aandoening levensgevaarlijke vormen aannemen.

Voor elke hond moeten we de juiste dosering van de medicatie individueel vaststellen. Daarom moet uw hond regelmatig bij de dierenarts op controle komen.

Bij een langdurige behandeling is het nodig om in het bloed de serumspiegels van de medicijnen te laten bepalen en ook om de leverenzymen te laten controleren.

Soms is het aangewezen andere medicatie te geven of een medicijn toe te voegen aan de therapie als de oorspronkelijke medicatie onvoldoende werkt.

Enkele belangrijke feiten

Soms zijn er ook honden die minder goed reageren op de behandeling. Hoe jonger de hond bij zijn eerste epilepsieaanval, hoe moeilijker het kan zijn om te ziekte onder controle te krijgen.

Hebt u een border collie of een Duitse staande hond, dan zal de dierenarts soms na de eerste aanval al besluiten uw hond medicatie te geven, omdat deze honden vaak steeds ergere aanvallen krijgen.

De meeste honden reageren goed op de behandeling en kunnen jarenlang een gelukkig leven hebben.

De nieuwste medicijnen die tegenwoordig gebruikt worden hebben nagenoeg GEEN bijwerkingen meer en de geregelde controles van de bloedwaarden zijn niet meer nodig. Een hele opluchting dus voor onze epilepsiepatiënten! Als uw hond op een klassieke behandeling staat en u graag wil overschakelen op deze nieuwe behandeling, contacteer ons dan. De overschakeling moet namelijk volgens strikte regels verlopen. Anders zou uw dier tussentijdse aanvallen kunnen krijgen. Veel tips vindt u ook op www.epilepsie-hond.be.

Een hond met epilepsie is gevoelig voor bepaalde narcosemiddelen. Dus als er een operatie op stapel staat, meld dan steeds aan de dierenarts dat uw hond epilepsie heeft. De dierenarts kan de narcose probleemloos aanpassen zodat uw hond veilig geopereerd kan worden.

Hou ook een agenda of boekje bij waarin u alle aanvallen noteert die u ziet. Noteer ook de duur van de aanvallen en de ernst. Vaak ziet u niet elke aanval, maar soms kunt u vermoeden dat uw dier een aanval heeft gehad omdat u speeksel, urine of ontlasting vindt op de vloer. Een voorbeeld van zo'n "dagboek" vindt u ook op de website www.epilepsie-hond.be

Als uw hond soms zwemt, is het raadzaam dat niet meer te doen. Een aanval in het water kan levensgevaarlijk zijn.

De meeste honden met epilepsie kunnen best wel oud worden. Maar als een aanval erg lang duurt of als verschillende aanvallen elkaar snel opvolgen op dezelfde dag kunnen de hersenen een zuurstoftekort krijgen. In die gevallen moet er onmiddellijk ingegrepen worden. Het is dan mogelijk een medicijn met valium in de anus te brengen. Helpt dit niet, neem dan snel contact op met uw dierenarts.

Deze adviesbrief is een uitgave van dierenartsenpraktijk DAP De Vrijheid in Hoogstraten.

Andere adviesbrieven van DAP De Vrijheid kan je gratis downloaden op dapdevrijheid.be.

Blijf op de hoogte van het praktijknieuws en volg ons op facebook.com/dapdevrijheid